

Jeg synes, at hovedspørgsmålet om et missilforsvar blev formuleret af professor John D. Steinbruner på høringen her i sidste uge med følgende spørgsmål: »Kan USA deployere et NMD-system, der vil gøre mere gavn end skade både for USA og for resten af verden i almindelighed?« Hans svar var et klart nej.

Lige så klar var udtalelsen på høringen fra englænderen professor sir Timothy Garden, som konkluderede: »There are only worse scenarios, no good«. Altså der er kun værre scenarier ved at deployere NMD, ingen gode.

Deres påpegninger var i øvrigt kendt i den danske debat: at projektet vil medføre en situation med øget spænding, sandsynlighed for en voldsom kaprustning og et ufatteligt spild af penge og ressourcer, ikke kun i USA, men også i en række af de lande, der også har været nævnt i den danske debat, samt en række indenrigspolitiske konsekvenser i nogle af de her lande.

Hvorfor skal vi her i tiåret efter afslutningen af den kolde krig bevæge os ud i et nyt ukontrollabelt våbenkapløb, denne gang i rummet, efter amerikansk opfattelse på grund af slyngelstaterne eller de uberegnelige stater?

Som der også blev gjort opmærksom på på høringen, er det ikke, fordi truslerne er vokset, tværtimod. Ikke engang rapporten fra det amerikanske udenrigsministerium formår at få truslen til at være stigende, selv om man medregner angreb på en colombiansk olierørledning, som amerikanerne har en del af aktierne i. Man kan ikke tegne et fuldstændig forvrænget billede, der viser, at truslen reelt er voldsom eller stigende.

Men, som der også blev gjort opmærksom på på høringen, er det ikke truslen, men det amerikanske efterretningsvæsens *opfattelse* af truslen, der er stigende. Man kan også sige det lidt modsat: Det er imaginære fjender, vi i høj grad slås om i denne debat.

Jeg deler helt den opfattelse, som der også har været givet udtryk for i dag, at det vil være fuldstændig uforståeligt, at nogen stat skulle affyre masseødelæggelsesvåben imod verdens stærkeste militærmagt med sikkerhed for, at inden solen går ned, vil det land være komplet ødelagt.

Hvis vandringer ind i en ny farlig epoke skal undgås – var meldingen fra mange af høringens deltagere – skal Europa meget snart melde ud. Europa er ved at forpasse sin mulighed for at påvirke, fordi den nuværende tavshed opfattes som accept af den amerikanske administration.

Jeg var lidt forundret over dele af hr. Per Stig Møllers oplæg, som gik på, at verden skulle have udviklet sig i gunstig retning på grund af dialogen det sidste års tid. Det har jeg svært ved at se.

Hvis man kigger på de sikkerhedspolitiske ting, der sker i verden, altså forholdet mellem USA og Kina, forholdet mellem USA og Rusland, forholdet mellem USA og Nordkorea, synes jeg på alle punkter, at situationen er forværret, og jeg mener, at tankerne om missilskjoldet spiller en afgørende rolle for den forværrede situation. For vi diskuterer jo psykologi. Vi diskuterer, at det opfattes i Kina, det opfattes i Rusland, det opfattes i en række europæiske lande, som om USA er på vej til at opsigte det kollektive aftalesystem på sikkerhedsområdet til fordel for at gå selv. Det er så den situation, man forbereder sig på, og det er jo en af grundene til, at skaderne sker, allerede inden beslutningen er taget.

Det er i øvrigt også en af grundene til, at vi ikke forstår, at den danske regering har valgt en holdning, den danske regering ikke behøvede at indtage.

Det er interessant, at den svenske udenrigsminister – og Sverige er oven i købet i øjeblikket formandskabsland for EU og dermed vel i en særlig situation – i går var i stand til at udtrykke sig så klart, som tilfældet var, mens den danske regering ikke er i stand til at mene noget som helst.

Vi vil fra SF's side meget advare imod, at det kollektive sikkerhedssystem sættes ud af kraft af et vanvittigt projekt. Vi synes, det er vigtigt at sige fra over for et projekt, hvor fremtiden kun tegner værre scenarier.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Peter Sterup – Skaarup, undskyld.

Jeg ved ikke, om der var nogen, der blev krænket, men så vil jeg sige meget undskyld.

Peter Skaarup (DF):

Nej, det går nok.

I Dansk Folkeparti synes vi, det er fornuftigt, at den debat, vi er i gang med i dag, er blevet rejst. Vi synes, det har været godt, at Folketinget har taget stilling til, at der skulle laves en høring, som vi nu har afviklet i sidste uge, og som var meget spændende for alle deltagere. Det tror jeg, alle er enige om.

Vi er også tilfredse med, at vi her i Folketinget får en mulighed for at debattere, hvor vi egentlig står med hensyn til det missilskjold, som er me-